

РЕШЕНИЕ

№ 167

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анелия Цанова

Членове: Христо Лазаров
Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
като разгледа докладваното от Анелия Цанова Въззивно търговско дело № 20221001000036 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение № 261534 от 23.11.21г., постановено по т.д. № 131/21г., С ГС, ТО, VI- 1 състав е отхвърлил предявения от Националната агенция за приходите, с адрес: гр. София, бул. „Княз Дондуков“ № 52, срещу „Искра- 21“ АД /н./, ЕИК: 121841032, с адрес: гр. София, ж.к. Люлин 8, ул. „Търново“, бл. 882, при участието на синдика Т. Д. И., иск с правно основание чл. 694 ТЗ, с който ищецът иска да се признае поредност на удовлетворение по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, вместо по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ, на публични вземания в общ размер на 883 911,19 лв., от които главници в размер на 523 894,19 лв. и дължими към 11.02.2020 г. лихви в размер на 360 017 лв. по ревизионен акт № Р-22222517000246-091-001/03.08.2017г. на ТД на НАП София; справки декларации; годишни данъчни декларации по чл. 92 ЗКПО; декларации по ЗДЦФЛ и ЗКПО, приети в производството по несъстоятелност на „Искра-21“ АД по т.д. № 681/2019 г. по описа на СГС, ТО, VI- 21 състав.

В законноустановеният срок по делото е постъпила въззивна жалба от НАП, с която се обжалва първоинстанционното решение. Твърди, че производството по принудително събиране на публични вземания, което се осъществява само по правилата на ДОПК, не допуска множество изп. дела срещу един и същи длъжник- чл.221, ал.3 ДОПК, поради което и установените с ревизионния акт публични вземания, а също и декларираните от длъжника с приложенияте към исковата молба декларации, са предмет на събиране именно на образуваното изп. дело. Застъпената от съда теза, че запорът следва да се счита наложен едва с вписването му в ЦРОЗ, била изцяло в противоречие с действащата нормативна уредба, тъй като вписването на запорите, наложени с издадените от публичния изпълнител постановления за налагане на обезпечителни мерки, не било елемент от техния фактически

състав. Неправилни били и изводите на съда, че разпоредбата на чл.722, ал.1, т.1 ТЗ урежда въпроса за предимство при конкуренция между различните способи за принудително изпълнение. Иска се съдът да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго ,с което да признае, че процесните публични вземания са с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ, с присъждане на разноски.

С писмения си отговор синдикът на „Искра- 21“ АД оспорва въззивната жалба и иска съдът да потвърди обжалваното решение.

По делото не е постъпил писмен отговор от „Истра- 21“ АД.

САС, ТО, 13 състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, преценени по реда на чл.235 ГПК, и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна, следното:

Въззивната жалба е подадена в срок от легитимирано лице с правен интерес срещу подлежащ на обжалване валиден и допустим съдебен акт.

Предявен е иск с правно основание чл. 694 ТЗ за установяване на поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ в производството по несъстоятелност на „Искра - 21“ АД на публични вземания за републикански данъци, за задължителни осигурителни вноски и за държавни такси в общ размер на 883 911,19 лв.

В исковата молба се твърди, че в производството по несъстоятелност е претендирало тези вземания с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, като обезпечени с издадено по реда на ДОПК постановление за налагане на обезпечителни мерки, с каквато поредност на удовлетворяване първоначално са приети от синдика. В срока по чл. 690 ТЗ кредитор е депозирал възражение срещу изготвените списъци, включително и по отношение на публичните вземания и предвидената за част от тях поредност. С определение от 04.01.2021 г. по т.д. № 681/2019 г. съдът по несъстоятелността е уважил подаденото от кредитора възражение срещу предвидената поредност, като я е изменил и е определил такава по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ. Посочва, че действително според чл. 638, ал. 4, изречение 2 ТЗ, наложените в индивидуалното принудително изпълнение обезпечителни мерки са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността. Корективното тълкуване на специалното правило на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ спрямо общата разпоредба на чл. 638 ТЗ обаче е недопустимо, доколкото специалното правило е въведено именно с оглед изключенията от общото такова. Счита, че аргументите на съда по несъстоятелността биха били основателни в хипотезите, в които наложените в изпълнителните производства запови не са вписани в Централния регистър на особените залози. Посочва, че разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ не въвежда допълнителни критерии за противопоставимост, освен вписването на наложения запов в Централния регистър на особените залози. Предвид изложеното иска да се постанови решение, с което да бъде установена поредност на удовлетворение по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ на публични вземания в общ размер на 883 911,19 лева, от които главници в размер на 523 894,19 лева и лихви в размер на 360 017 лева към 11.02.20г., дължими въз основа на ревизионен акт № Р-22222517000246-091-001/03.08.2017 г. на ТД на НАП София; справки декларации; годишни данъчни декларации по чл. 92 ЗКПО; декларации по ЗДДФЛ и ЗКПО, с присъждане на разноски.

Ответникът „Искра-21“ АД /н./, редовно призован при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК, не е депозирал отговор на исковата молба.

Синдикът на „Искра- 21“ АД /н./ Н. Г. оспорва предявените иски като неоснователни. Поддържа, че вземанията на НАП следва да бъдат с поредност на

удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6, т. 7 и т. 9 ТЗ, а не по реда на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ. Посочва, че вписването по реда на 303 на запор върху вземания и вещи представлява обезпечителна мярка с единствена последица забрана на длъжника да се разпорежда със запорираното имущество. Право на присъединяване и предпочтително удовлетворение е предвидено единствено за обезпечените кредитори, като под „обезпечени“ разпоредбата на чл. 194 ДОПК има предвид същото като чл. 724 ТЗ, а именно кредитори с учредена ипотека или залог, но не и такива с наложени обезпечителни мерки, в който смисъл е определение № 6913/23.12.2019 г. по т.д. № 1708/2011 г. на СГС, ТО, VI- 21 състав, постановено по реда на чл. 692 ТЗ.

САС, ТО, 13 състав намира от фактическа страна следното:

Не се спори, а и от извършената от съда служебна справка по партидата на „Искра-21“ АД /н./, се установява, че с решение № 2095 от 22.11.2019 г. по т.д. № 681/2019 г. на СГС, ТО, VI- 21 състав е открито производство по несъстоятелност на „Искра- 21“ АД, с определена начална дата на неплатежоспособност/свръхзадълженост- 31.12.2012 г.

С молба изх. № М-24-28- 645/19#30 от 19.02.2020 г., НАП е предявила на основание чл. 685, ал. 1 и чл. чл. 687, ал. 2 ТЗ публични вземания, който публични вземания са включени изцяло от синдика в списък на приети вземания на кредиторите на дружеството, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ.

В срока по чл. 690 ТЗ, с възражение от 26.06.2020 г., кредиторът М. С. е възразил срещу поредността по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ на включените в списъка на приетите вземания публични вземания по т. 16-33 вкл., при твърдения, че вписаните запови в ЦРОЗ въз основа на постановления на публичния изпълнител не създават привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

С определение от 04.01.2021 г. по т.д. № 681/2019 г., СГС, ТО, VI- 21 състав е изменил поредността на удовлетворяване на вземанията на държавата, предявени от НАП по т. 16, 17, 20, 23, 25, 27, 29, 31, 32 и 33 включително от молбата, като тези вземания са включени с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ.

В първоинстанционното производство са отделени като безспорни и ненуждаещи от доказване обстоятелствата, че процесите публични вземания в общ размер на 883 911,19 лева, от които главници в размер на 523 894,19 лева и дължими към 11.02.20г. лихви в размер на 360 017 лева, въз основа на ревизионен акт № Р- 22222517000246-091-001/03.08.2017 г. на ТД на НАП София; справки декларации; годишни данъчни декларации по чл. 92 ЗКПО; декларации по ЗДДФЛ и ЗКПО, са с основание и размери така, както са индивидуализирани в исковата молба.

Видно от представеното удостоверение за вписвания по името на „Искра-21“ АД в ЦРОЗ към датата 04.02.2020 г. по партидата на дружеството са извършени следните вписвания: вписване № 2017101701547 от НАП-ТД, гр. София, Дирекция СДО - запорираното имущество е във връзка с издадено постановление № С172225-022-0050252/05.09.2017 г., с което е наложен запор по реда на ДОПК; вписване № 2020020302164 на НАП- ТД, гр. София - запорираното имущество е във връзка с издадено постановление № С180022-022-0053434/30.07.2018 г., с което е наложен запор по реда на ДОПК и № 2020020302196 на НАП-ТД, гр. София - запорираното имущество е във връзка с издадено постановление № С180022- 022-0057348/14.08.2018 г., с което е наложен запор по реда на ДОПК.

По делото са приложени и постановления за налагане на обезпечителни мерки № С172225-022-0050252/05.09.2017г., постановление за налагане на обезпечителни мерки № С180022-022-0053434/30.07.2018 г. и постановление за налагане на обезпечителни мерки № С180022-022-0057348/14.08.2018 г., в които е отбелязано, че мерките са наложени, тъй като ще се затрудни събирането на установеното и изискуемо публично вземане по изпълнително

дело № 52120000488/2012 г.

Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови доказателства.

При така установената фактическа установка и с оглед правомощията си по чл.269 ГПК, САС, ТО,13 състав намира от правна страна следното:

Предявеният на основание чл.694, ал.2, т.1 ТЗ установителен иск е допустим. С решение № 2095/22.11.19г., постановено по т.д. № 681/19г., СГС,

ТО, VI- 21 състав е открито производство по несъстоятелност на „Искра-21“ АД,с определена начална датата на неплатежоспособността/ свръхзадължеността- 3112.2021г. С молба от 19.02.20г. ищецът НАП е предявил пред съда по несъстоятелността публични вземания, които са включени от синдика в списъка на приетите вземания. С определение от 04.01.21г. по т.д. № 681/19г. на СГС, ТО, VI- 21 състав, е изменена поредността за удовлетворяване на предявените от НАП вземания по т.16,17,20,23, 25,27,29,31,32 и 33 от молбата ѝ, като тези вземания са включени с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.6 ТЗ. На 10.10.21г. определението е обявено в ТР, като на 20.01.21г., в законоустановения срок по чл.694, ал.6 ТЗ, е предявен иск по чл.694 ТЗ.

В съдебната практика безпротиворечиво се приема, че е допустим иск за установяване на поредност на удовлетворяване на вземане, различна от приетата с определението по чл.692, ал.4 ТЗ, в която хипотеза предмет на иска по чл.694, ал.2 ТЗ е съществуването на привилегията на приетото с определението по чл.692, ал.4 ТЗ вземане. По така предявеният положителен установителен иск в тежест на ищеца е да докаже пълно и главно съществуването на твърдяната привилегия.

В разглежданият случай ищецът НАП основава претендираната привилегия на запор, наложен от публичен изпълнител по реда на ДОПК и вписан в ЦРОЗ, което вземане, на основание чл.722, ал.1, т.1 ТЗ твърди, че се ползва с право на предпочтително удовлетворение от получената сума при реализацията на обезпечението.

Както правилно е приел и първоинстанционният съд, по своя характер вписаните по ЗОЗ запови са обезпечителни мерки, като свързаните с тях последици са различни от тези на обезпеченията- залог и ипотека. В принудително изпълнение по ДОПК наложените запови не пораждат дори право на присъединяване, а още по-малко на предпочтително удовлетворение. Право на присъединяване и предпочтително удовлетворение е предвидено единствено за обезпечените кредитори, като под "обезпечени" разпоредбата на чл.194 ДОПК има предвид това което има предвид и чл.724 ТЗ, а именно кредитори с учредена ипотека или залог или упражняващи право на задържане по общия ред, но не и такива с наложени обезпечителни мерки. Единствената „привилегия“ от наложени обезпечителни мерки по реда на ДОПК е правото на държавата при открито производство по несъстоятелност и в рамките на шест месеца от откриването му да реализира имуществото, върху което са наложени мерките по реда на ДОПК- чл.193 ДОПК, като вписването на мерките в ЦРОЗ не създава привилегия за предпочтително удовлетворение на държавата. Такава привилегия не се създава и с обявяването на длъжника в несъстоятелност, напротив-наложените в индивидуалното изпълнение запови и възбрани са непротивопоставими на

кредиторите на несъстоятелността, като не се допуска налагане на нови обезпечителни мерки, както по реда на ГПК, така и по реда на ДОПК върху имуществото на длъжника след откриване на производството по несъстоятелност- чл.638, ал.4 ТЗ. Аргумент в тази посока е и разпоредбата на чл.724 ТЗ, която урежда правилата за удовлетворяване на обезпечен кредитор и на кредитор с право на задържане и която под „обезпечен кредитор“ има предвид единствено кредитор, в чиято полза са учредени ипотека или залог, но не и възбрана или заповед.

Ето защо съдът счита, че вписаният по ЗОЗ заповед не създава право на предпочтително удовлетворяване на кредитора, до който правилен извод е достигнал и първоинстанционният съд, чието решение следва да бъде потвърдено на това основание, при което произнасянето по останалите изложени във въззивната жалба доводи е безпредметно.

По съдебните разноски: На основание чл.694, ал.7 ТЗ държавната такса не се внася предварително, като ако искът бъде отхвърлен, тя е за сметка на ищеца, който в случая на основание чл.84 ГПК е освободен от такси, тъй като искът касае публични държавни вземания. По делото липсва направено от ответникът искане за присъждане на разноски.

Воден от изложеното, САС, ТО, 13 състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 261534 от 23.11.21г. на СГС, ТО, V- 1 състав, постановено по т.д. № 131/21г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВКС на Р.България в едномесечен срок от съобщението до страните при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____